''سنگم يُگ- مؤجون ڪي نظارون ڪا يُگ''

آج باپ دادا اَپني ڇوٽي بڙي بي فِڪر بادشاهون ڪو ديک رهي هئہ. سنگم يگ پر هين اِتني بڙي تي بڙي بادشاهون ڪي سڀا لگتي هئہ. ڪسي ڀي يگ ۾ اِتني بادشاهون ڪي سڀا نهين هوتي هئہ. اِس سميہ هين بي فِڪر بادشاهون ڪي سڀا ڪهو وا سوَراجيہ سڀا ڪهو، سڀي ديک رهي هو. ڇوٽي بڙي يهي جانتي هئہ اؤر ماڻ ڪر چلتي هئہ ڪِ هم سڀي اِس شرير ڪي مالڪ شُڌ آتما هئہ. آتما ڪؤن هوئي؟ مالڪ! سوَراجيہ اَڌڪاري! ڇوٽي ۾ ڇوٽا بچا ڀي يهي مانتي هئہ. ڪِ مئن بادشاه هون. تو بادشاهون ڪي سڀا وا سوَراجيہ سڀا ڪتني بڙي هوئي! اؤر بادشاهون ڪا بادشاه وا راجائون ڪا راجا بناني والي، ورتمان ڪي راجي سو ڀوشيہ ڪي راجي. اَئسي راجا ڪو ديک وا سروَ بي فِڪر بادشاهون ڪو ديک ڪتنا هرشت هونگي. ساري ڪلپ ۾ اَئسا باپ ڪوئي هونگا جسڪي لاکون بچي بادشاه هو! ڪسي سين ڀي پوڇو تو ڪيا ڪهتي؟ ننها سا بچا ڀي ڪهتا، ''مئن لڪشمي نارائڻ بنونگا'' سڀي بچي اَئسي سمجهتي هو نان. اَئسي باپ ڪو اَئسي راجي بچون ڪي اوپر ڪتنا ناز هونگا! آپ سڀي ڪو ڀي يهہ ايشوريہ فخُر هئہ ڪِ هم ڀي راجا فئملي ڪي هئہ. راجيہ وَنشي هئہ. تو آج باپ دادا ايڪ ايڪ بچي ڪو ديک رهي هئہ. باپ ڪي ڪتني ڀاڳيوان بچي هئہ! هرايڪ ڀاڳيوان هئہ. ساٿ ساٿ سميہ ڪا ڀي سهيوگ هئہ. ڪيونڪ يهہ سنگم يگ جتنا ڇوٽا يگ هئہ اُتنا هين وشيشتائون سين ڀرا هوئا يُگ هئہ. جو سنگم يگ پر پراپتيان هئہ وهہ اؤر ڪوئي يُگ ۾ نهين هو سڪتي. سنگم يگ هئہ هين مؤجون ڪي نظارون ڪا يگ. مؤجين هين مؤجين هئہ نان! ڪائو تو ڀي باپ ڪي ساٿ مؤج ۾ ڪائو. چلو تو ڀي ڀاڳيہ وِڌاتا باپ ڪي ساٿ هاٿ ديتي چلو. گيان اَمبرت پيئو تو ڀي گيان داتا باپ ڪي ساٿ ساٿ پيئو. ڪرم ڪرو تو ڀي ڪراونهار باپ ڪي ساٿ نمت ڪرني والي سمجهہ ڪرو. سوئو تو ڀي ياد ڪي گودِ ۾ سوئو. اُٺو تو ڀي ڀڳوان سين روُح رهاڻ ڪرو. ساري دِنچريا باپ اؤر آپ. اؤر باپ هئہ تو پاپ نهين هئہ. تو ڪيا هونگا! مؤجين هين مؤجين هونگي نان. باپ دادا ديک رهي ٿي تو سڀي بچي مؤجون ۾ رهتي هئہ. يهہ ڇوٽاسا جنم ليئا هين مؤجين مناني ڪي ليئي هئہ. ڪائو، پيئو، ياد ڪي مؤج ۾ رهو. اِس اَلوڪڪ جنم ڪا ڌرم اَرٿات ڌارڻا ''مؤج'' ۾ رهنا هئہ. دِويہ ڪرم شيوا ڪي مؤج ۾ رهنا هئہ. جنم ڪا لڪش هين هئہ، مؤجون ۾ رهنا. اؤر ساري وشوَ ڪو سروَ مؤجون والي دنيا بنانا. تو سويري سين ليڪر رات تڪ مؤجون ڪي نظاري ۾ رهتي هو نان. بي فِڪر بادشاه هو ڪرڪي دن رات بِتاتي هو نان. تو سُنا آج وطن ۾ ڪيا ديکا! بي فِڪر بادشاهون ڪي سڀا. هرايڪ بادشاه اَپني ياد ڪي مؤج ۾ باپ ڪي دل تخت نشين سِمرتي ڪي تلڪ ڌاري ٿي. اَڇا. آج تو ملني ڪا دن هئہ اِس ليئي اَپني بادشاهون سين ملني آئي هئہ. اَڇا.

سدا بي فِڪر بادشاه، مؤجون ڪي جيوَن ۾ مؤجون ڪي نظاري ديڪني والي، سدا ڀاڳيوان باپ ڪي ساٿ ساٿ رهني والي، اَئسي سوَراجيہ اَڌڪاري، دل تخت نشين، پدماپدم ڀاڳيوان بچون ڪو باپ دادا ڪا يادپيار اؤر نمستي.

ڇوٽي بچون سين:- سڀي بچي اَپني ڪو مهاڻ آتمائين سمجهتي هوئي پڙهتي هو، ڪيلتي هو، چلتي هو؟ هم مهاتمائين هئہ، سدا يهہ خوشي رکو، نشا رکو ڪِ هم اونچي تي

اونچي ڀڳوان کي بچي هئہ. ڀڳوان کو ديکا هئہ؟ کهان هئہ؟ کوئي کهي همکو ڀي ڀڳوان سين مِلائو تو مِلا سکتي هو؟ سڀي ڀڳوان کي بچي هو تو ڀڳوان کي بچي کيڀي لڙتي تو نهين هو؟ چنچلتا کرتي هو؟ ڀڳوان کي بچي تو ”يوگي“ هوتي هئہ ڦر آپ چنچلتا کيون کرتي هو؟ سدا اَپني کو مهان آتما، يوگي آتما سمجهو. کيا بنينگي؟ لکشمي نارائڻ ! دونو هين ايک ساٿ بنينگي؟ يا کيڀي لکشمي بنينگي، کيڀي نارائڻ بنينگي! لکشمي بننا پسند هئہ؟ اَچا، سدا نارائڻ بننا چاهتي هو تو سدا شانت يوگي جيوَن ۾ رهنا اؤر روز صبوح اوٿ کر گُڊمارننگ ضرور کرنا. اَئسي نهين ديري سين اُٿو اؤر جلدي جلدي تيار هوکر چلي جائو. تيِن منٽ ڀي ياد ۾ بئٿ گُڊ مارننگ ضرور کرو، باتين کرو پيڇي تيار هو. يهہ وِرت کيڀي ڀي ڀُولنا نهين. اَگر گُڊمارننگ نهين کرينگي تو کانا نهين کائينگي. کانا ياد رهينگا تو پهلي گُڊ مارننگ کرنا ياد رهينگا. گڊمارننگ کرکي ڦر کانا کانا. ياد کرو گيان کي پڙهائي کو، اَچي گُڻ ڌارڻ کرو تو وشوَ ۾ آپ روحاني گُلاب بن خوشبوءِ ڦهلائينگي. گلاب کي ڦول سدا کِلي رهتي هئہ اؤر سدا خوشبوءِ ديتي هئہ. تو اَئسي هين خوشبودار ڦول هو نان! سدا خوش رهتي هو يا کيڀي ٿورا دُک ڀي هوتا هئہ؟ جب کوئي چيز نهين ملتي هونگي تب دک هوتا هونگا يا ممي ڊئڊي کُڇ کهتي هونگي تو دک هوتا هونگا. اَئسا کُڇ کرو هين نهين جو ممي ڊئڊي کهي. اَئسا چلو جئسي فرشتي چل رهي هئہ. فرشتون کا آواز نهين هوتا. منش جو هوتي هئہ وهہ آواز کرتي هئہ. آپ برهمڻ سو فرشتي آواز نهين کرو. اَئسا چلو جو کسي کو پَتا هين نہ چلي. کائو، پيئو، چلو فرشتي بن کرکي. باپ دادا سڀي بچون کو بهت بهت وَڌائي دي رهي هئہ. بهت اَچي بچي هئہ اؤر سدا اَچي هين بن کر رهنا. اَچا.

بچيون سين:- کماري جيوَن کي کيا مهما هئہ؟ کماريون کو پوُجا جاتا هئہ، کيون؟ پؤتر آتمائين هئہ. تو سڀي پؤتر آتمائين پؤتر ياد سين اؤرون کو ڀي پؤتر بناني کي شيوا ۾ رهني والي هو نان! چاهي چوٽي هو چاهي بڙي هو ليکن باپ کا پريچيہ تو سڀي کو دي سکتي هو نان. چوٽي ڀي بهت اَچا ڀاشڻ کرتي هئہ. باپ دادا سڀ سين چوٽي سي چوٽيِ کماري کو بڙي اِستيج پر ڀاشڻ کرني کي ليئي کهي تو تيار هو؟ سَنکوچ تو نهين کرينگي. ڊر تو نهين جائينگي! سدا اَپني کو وشوَ کي سروَ آتمائون کا کلياڻ کرني والي وشوَ کلياڻکاري آتما سمجهو. رواجي ساڌارڻ کماريان نهين ليکن سريشٺ کماري. سريشٺ کماري سريشٺ کام کرينگي نان. سڀ سين سريشٺ تي سريشٺ کاريہ هئہ، باپ کا پريچيہ دي باپ کا بنانا. دنيا والي ڀٽک رهي هئہ، ڍُونڍ رهي هئہ اؤر تم لوگون نين جانِ ليئا، پاءِ ليئا، کتني تقديروان، ڀاڳيوان هو! ڀڳوان کي بن گئي اِس سين بڙا ڀاڳيہ اؤر کُڇ هوتا هئہ! تو سدا ڀاڳيوان آتما هون، اِسي خوشي ۾ رهو. يهہ خوشي اَگر گُم هوئي تو ڦر کيڀي روئينگي، کيڀي چنچلتا کرينگي. سدا آپس ۾ ڀي پيار سين رهو. اؤر لوکک مات پتا کي ڀي کهني پر آگياکاري رهو. پرلوکک باپ کي سدا ياد ۾ رهو. تب هين سريشٺ کماريان بن سکينگي. تو سدا اَپني کو سريشٺ کماري، پوُجيہ کماري سمجهو. مندرون ۾ جو

شڪتيون ڪي پوڄا هوتي هئہ، وهي هو نان! ايڪ ايڪ ڪماري بهت بڙا ڪاريہ ڪر سڪتي. وشوَ پريورتن ڪرني ڪي نمت بن سڪتي هو. باپ دادا نين وشوَ پريورتن ڪا ڪاريہ بچون ڪو ديئا هئہ. تو سدا باپ اؤر شيوا ڪي ياد ۾ رهو. وشوَ پريورتن ڪرني ڪي شيوا ڪي پهلي اَپنا پريورتن ڪرو. جو پهلي ڪي جيوَن ٿي اُس سين بلڪل بدل ڪر، بس- سريشٽ آتما هون، پوِتر آتما هون، مهان آتما هون، ڀاڳيوان آتما هون، اِسي ياد ۾ رهو. يهي ياد اِسڪول يا ڪاليج ۾ جاڪر ڀوُلتي تو نهين هو نان! سنگ ڪا رنگ تو نهين لگتا! ڪيي کاني پيني ڪي طرف کهان آڪرشڻ تو نهين هوتي. ٿورا بِسڪوُٽ يا آئسڪريم کا لين، اَئسي اِڇا تو نهين هوتي! سديوَ ياد ۾ رهہ ڪر بنايا هوئا ڀوجن، برهما ڀوجن کاني والي، اَئسي پڪي! ديکنا وهان جاڪر سنگ ۾ نهين آ جانا. ڪماريان جتنا ڀاڳيہ بناني چاهو بنا سڪتي هو. ڇوٽيپن سين ليڪر شيوا ڪي شوَق ۾ رهو. پڙهائي ڀي پڙهو اؤر پڙهانا ڀي سِکو. ڇوٽيپن ۾ هوشيار هو جائينگي تو بڙي هوڪر چارون اور ڪي شيوا ڪي نمت بن جائينگي. اِسٿاپنا ڪي سميہ ڀي ڇوٽي ڇوٽي ٿي وهہ اَب ڪتني شيوا ڪر رهي هئہ، آپ لوگ اُن سين ڀي هوشيار بننا. ڪلهہ ڪي تقدير هو. ڪلهہ ڀارت سورگ بن جائينگا تو ڪلهہ ڪي تقدير آپ هو. ڪوئي ڀي آپڪو ديکي تو اَنيڀوَ ڪري ڪِ يهہ ساڌارڻ نهين، وشيش ڪماريان هئہ.

وهہ پڙهائي پڙهتي ڀي من ڪي لگن گيان ڪي پڙهائي ۾ رهني چاهيئي. پڙهني ڪي باد ڀي ڪيا لڪش هئہ؟ سريشٽ آتما بن سريشٽ ڪاريہ ڪرني ڪا هئہ. نؤڪري ڪي ٽوڪري اُٺاني ڪا تو نهين هئہ نان! اَگر ڪوئي ڪارڻ هوتا هئہ تو وهہ دوسري بات هئہ، مان باپ ڪي پاس ڪمائي ڪا دوسرا ڪوئي ساڌن نهين هئہ، تو وهہ هوئي مجبوُري. ليڪن اَپنا ورتمان اؤر ڀوشيہ سدا ياد رکو. ڪام ۾ ڪيا آئينگا؟ يهہ گيان ڪي پڙهائي هين 21 جنم ڪام آئينگي. اِس ليئي نِمت ماتر اَگر لوڪڪ ڪاريہ ڪرنا ڀي پرتا تو ڀي من ڪي لگن باپ اؤر شيوا ۾ رهي. تو سڀي رائيٽ هئنڊس بننا، ليفٽ هئنڊ نهين. اَگر اِتني سڀ رائيٽ هئنڊ هو جائي تو وناش هوئا ڪِ هوئا. اِتني شڪتيان وجئہ ڪا جهنڊا ليڪر آ جائي تو راوڻ راجيہ ڪا سميہ سماپت هو جائي. جب برهماڪماري بننا هئہ تو ڦر ڊِگري ڪيا ڪرينگي؟ يهہ تو نمت ماتر جنرل ناليج سين ٻڌي وِشال بني اُسڪي ليئي يهہ پڙهائي پڙهي جاتي. من ڪي لگن سين نهين. اَئسي نهين باقي ايڪ سال ۾ يهہ ڊِگري لين، ڦر دوسري سال ۾ يهہ ڊِگري لين.... اَئسي ڪرتي ڪرتي ڪال آ جائي تو.... اِس ليئي جو نمت هئہ اُن سين راءِ ليتي رهو. آگي پڙهين يا نہ پڙهين؟ ڪئين هئہ جو پڙهائي ڪي شوَق ۾ اَپنا ورتمان اؤر ڀوشيہ ڇور ديتي هئہ. دوڪا ڪا ليني هئہ. اَپني جيوَن ڪا فئصلا سُيم خد ڪو ڪرنا هئہ. مان باپ کهي، نهين. سُيم جج بنو. آپ شِو شڪتيان هو، آپڪو ڪوئي ٻنڌن ۾ نهين ٻانڌ سڪتا. ٻڪريون ڪو ٻنڌن ۾ ٻانڌ سڪتي هئہ، شڪتيون ڪو نهين. شڪتيون ڪي سواري شير پر هئہ، شير کُلي ۾ رهتا هئہ، ٻنڌن ۾ نهين، تو سدا هم باپ ڪي رائيٽ هئنڊ هئہ، يهہ ياد رکنا. اَڇا.

ٽيچرس ڪي ساٿ:- سدا يهي سِمرتي ۾ رهتا هئہ نان ڪِ هم نمت شيواڌاري هئہ.

ڪراونهار نمت بناءِ ڪرا رها هئہ. تو ڪراونهار ذميوار هوئا نان. نمت بنني والي سدا هلڪي. ڊئريڪشن ملا، ڪاريہ ڪيئا اؤر سدا هلڪي رهي. اَئسي رهتي هو يا ڪيي شيوا ڪا بوجھہ اَنيۇ هوتا هئہ؟ ڪيونڪ اَگر بوجھہ هونگا تو سڦلتا نهين هونگي. بوجھہ سمجھني سين ڪوئي ڀي ڪرم يٿارٿ نهين هونگا. اِسٿول ۾ ڀي جب ڪوئي ڪاريہ ڪا بوجھہ پر جاتا هئہ تو ڪُڇ ٿورينگي، ڪُڇ ڦورينگي، ڪُڇ من مُنٽاءُ هونگا، ڊِسٽرب هونگي. ڪاريہ ڀي سڦل نهين هونگا. اَئسي يھہ اَلوڪڪ ڪاريہ ڀي بوجھہ سمجھہ ڪر ڪيئا تو يٿارٿ نهين هونگا. سڦل نهين هو سڪينگي. ڦر بوجھہ بڍتا جاتا هئہ. تو سنگم يگ ڪا جو سريشٽ ڀاڳيہ هئہ هلڪي هو اُڙني ڪا، وهہ لي نهين سڪينگي. ڦر سنگم يگي برهمڻ بن ڪيئا ڪيا! اِس ليئي سدا هلڪي بن نمت سمجھتي هوئي ڪاريہ ڪرنا، اِسي ڪو هين سڦلتا مؤرت ڪها جاتا هئہ. جئسي آج ڪلهہ ڪي زماني ۾ پئر ڪي نيچي پهيئي لگاڪر دؤڙتي هئہ، وهہ ڪتني هلڪي هوتي هئہ. اُنڪي رفتار تيز هو جاتي هئہ. تو جب باپ چلا رها هئہ، تو شريمت ڪي پهيئي لگ گئي نان. شريمت ڪي پهيئي لگني سين سُتهہ هين پرشارٿ ڪي رفتار تيز هو جائينگي. سدا اَئسي شيواڌاري بن ڪر چلو. ذرا ڀي بوجھہ محسوس نهين ڪرو. ڪراونهار جب باپ هئہ تو بوجھہ ڪيون؟ اِسي سِمرتي سين سدا اُڙتي ڪلا ۾ جاتي رهو. بس سدا اُڙتي چلو. اِسڪو ڪها جاتا هئہ، نمبروَن يوگيہ شيواڌاري. بس، بابا بابا اؤر بابا. هر سيڪنڊ يھہ اَنحد ساز بجتا رهي. بس، بابا اؤر مئن، سدا اَئسي سمائي رهو تو تيسرا بيچ ۾ ڪوئي نهين آ سڪتا. جهان سدا سمائي هونگي دونو راضي هونگي تو بيچ ۾ ڪوئي نهين آئينگا. اِسڪو هين ڪها جاتا هئہ، سريشٽ شيواڌاري. اَئسي هو؟ دوسرا ڪُڇ نهين ديڪو، ڪُڇ نهين سُنو. سُنني سين ڀي پرياءُ پرتا. بس بابا اؤر مئن، سدا مؤج منائو. محنت تو بهت ڪيِ، اَبِي مؤج مناني ڪا سميہ هئہ. ايڪ گيت ڀي هئہ نان مؤجين هين مؤجين. اُٺو، چلو، شيوا ڪرو، سوئو سڀ مؤج ۾. خوب ناچو، گائو، خوشي ۾ رهو. شيوا ڀي خوشي خوشي سين ناچتي ناچتي ڪرو. اَئسي نهين ڪِ لُڈتي لَمتي (گِرتي چڙهتي) ڪرو. سنگم پر سروَ سنبنڌ ڪي مؤجين هئہ. تو خوب مؤج منائو. سدا مؤجون ڪي هين نظارون ۾ رهو. اَڇا.

وردان - ڪرمون ڪي گُهيہ گتي ڪي گِياتا بن ڌرمراج پُري ڪي سزائون سين بچني والي وِڪرماجيِت ڀوَ

سزائون ڪي اَنيۇ ڪو هين ڌرمراج پُري ڪهتي هئہ، باقي ڌرمراج پُري ڪوئي اَلگ اَسٿان نهين هئہ، لاسٽ ۾ اَپني ڪيئي هوئي پاپ يمدوُت ڪي ڊراوني روپ ۾ سامني آتي هئہ. اُس سميہ پشچاتاپ اؤر وئراڳ ڪي گهڙِي هوتي هئہ، چوٽي چوٽي پاپ ڀي ڀوُت ڪي طرح لگتي هئہ. پشچاتاپ ڪي تِراه تِراه هوتي هئہ. اِس ليئي اُن سزائون ڪي فيلنگ سين بچني ڪي ليئي ڪرمون ڪي گُهيہ گتي ڪي گِياتا بن سدا سريشٽ ڪرم ڪرو اؤر وِڪرماجيت بنو.

سلوگن - جو تن من ڌن سين باپ پر پوُرا ٻلهار جاتي هئہ وهي گلي ڪا هار بنتيهئہ.